

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 30 lipca 2012 r. powód W. P. wystąpił przeciwko pracodawcy (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. o przywrócenie do pracy na dotychczasowych warunkach z uwagi na bezpodstawne rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia, o wypłacenie przez pozwanego wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy oraz zasądzenie kosztów procesowych na rzecz powoda (pozew, k. 2 i nast.).

W odpowiedzi na pozew z dnia 20 września 2012 r. (data prezentaty) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych (k. 23 i nast.).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Powód W. P. był zatrudniony u pozwanego w następujących okresach: od dnia 7 grudnia 2009 r. do dnia 16 maja 2011 r. w (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, z dniem 17 maja 2011 r. na podstawie art. 23¹ kp powód został przeniesiony do spółki (...) S.A., gdzie pracował w pełnym wymiarze czasu pracy do dnia 25 lipca 2012 r. Od dnia 13 maja 2011 r. powód był zatrudniony na czas nieokreślony (okoliczności bezsporne, akta osobowe powoda).

Początkowo powód wykonywał pracę na stanowisku Pracownika ds. (...) Nziemnej, a od 1 sierpnia 2008 r. – na stanowisku Operatora (...).

Do zakresu obowiązków powoda na w/w stanowisku należało m.in. prawidłowe i zgodne z procedurami wykonywanie obsługi wodno – asenizacyjnej samolotów rejsowych, czarterowych, wojskowych, specjalnych oraz prywatnych (opis stanowiska, k. 24 a/a powoda).

Wynagrodzenie brutto powoda liczone jako ekwiwalent za urlop wypoczynkowy wynosiło 3 197,04 zł (zaświadczenie, k. 46).

W dniu 2 lipca 2012 r. powód nie wykonał obsługi wodnej samolotu (...) lecącego z K. do S. (bezsporne)

Dzień wcześniej, po godz. 21.00 kierownik zmiany zadzwonił do powoda, żeby przyjechał do pracy na 2.00 w nocy. Normalnie powód powinien rozpocząć pracę o godz. 6.00 rano. O 2.00 w nocy powód rozpoczął pracę, pobrał samochód, radio i rozpiszę samolotów, które miały odlatywać i przylatywać rano, następnie zaczął zlewać wodę z samolotów, które przyleciały. Przed godz. 5 powód pojechał wymienić wodę – około 1.5 km dalej - i zaczął wykonywana usługi wodne samoloty na odlot (zeznania powoda, k. 107).

W raporcie obsługi instalacji wodnej powód zaznaczył, że usługa wodna samolotu (...) została wykonana (bezsporne; Raport - obsługa instalacji wodnej, k. 44-45; zeznania świadków – k. 96,k. 97; zeznania powoda – k. 107).

Powód nie nalał wody do samolotu przez pomyłkę i ze zmęczenia – to był ostatni samolot na zmianie powoda, sytuacja miała miejsce ok. godz. 14.00 wykonując pracę powód miał na uszach słuchawki chroniące przed hałasem, o zmianach dotyczących samolotów dowiadywał się przez radio. Samoloty na których wykonano już usługę wodną odnotowywało się na kartce, a dopiero później nanoszono do raportu. Powód odznaczył fakt wykonania usługi wodnej na ostatnim samolocie z rozpędu, był zmęczony, gdyż tego dnia pracował 12 godzin, a nie planowo 8 godzin, a żeby dotrzeć do pracy wyjechał z domu o 1.00 w nocy. Normalnie powód pracował po 8 godzin. Powód wymieniał wodę w samolocie trzykrotnie, co cztery godziny. W dniu zdarzenia od 2.00 do 6.00 w nocy powód był sam na zmianie. Zazwyczaj jest tak, że są dwie osoby – jedna osoba „rządzi” wodą, a druga mówi przez radio, który samolot trzeba zalać. Błąd był wynikiem pomyłki i zmęczenia (zeznania powoda, k. 107). Żaden z pracowników pozwanego, którzy wykryli fakt niewykonania usługi wodnej na samolocie nie interweniował z uwagi na możliwość powstania opóźnienia rejsu (zeznania świadka D. – k. 98).

W majątku pozwanego nie powstała szkoda majątkowa z powodu niewykonania usługi przez powoda (zeznania świadków: G. – k. 96, D. – k. 98).

Wcześniej nie było zastrzeżeń do pracy powoda; nigdy wcześniej nie zdarzyło się żeby powód nie wykonał obsługi samolotu i wypisał to do raportu (zeznania świadka D. – k. 98; zeznania powoda – k. 108).

W dniu 25 lipca 2012 r. powodowi wręczono rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia (k. 10).

Jako przyczynę rozwiązania umowy w trybie art. 52§1 pkt 1 k.p. wskazano „ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych polegające na niewykonaniu usługi wodnej w dniu 2 lipca 2012 r. na samolocie (...), do której wykonania powód był zobowiązany oraz następcze sfalszowanie wewnętrznej dokumentacji Spółki (...) S.A. w postaci dokumentu Raport obsługi instalacji wodnej, polegające na poświadczeniu nieprawdy w tej dokumentacji poprzez wskazanie niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy, iż usługa wodna została wykonana w wyżej wymienionym samolocie”.

Powód nie jest członkiem organizacji związkowej działającej u pozwanego (zaświadczenie, k. 48).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w toku postępowania materiał dowodowy, w tym akta osobowe powoda oraz dokumenty złożone do akt przez strony niniejszego postępowania, m.in. notatkę służbową sporządzoną przez M. D. oraz Raport - obsługa instalacji wodnej.

Sąd dał wiarę złożonym do akt dokumentom, których autentyczność nie była kwestionowana przez żadną ze stron i nie budziła wątpliwości w świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego.

Sąd dopuścił również dowód z osobowych źródeł osobowych, tj. zeznań świadków: J. G. (k. 95-97) i M. D. (k. 97-98) zeznających na okoliczność zaniechania przez powoda wykonania swoich podstawowych obowiązków pracowniczych, poświadczenia przez powoda nieprawdy w wewnętrznym dokumencie, zakresu podstawowych obowiązków pracowniczych powoda, daty w której pozwany powziął wiedzę o ciężkim naruszeniu podstawowych obowiązków pracowniczych przez powoda.

W ocenie Sądu zeznania świadków zasługują na wiarę w zakresie dotyczącym obowiązków powoda, procedur obowiązujących u pozwanego oraz szczegółów kontroli przeprowadzonej w dacie zdarzenia. Świadkowie zgodnie przyznali, że nie mają wiedzy o jakiegokolwiek szkodzie majątkowej poniesionej przez pozwanego na skutek zdarzenia z 2 lipca 2012 r., a dotychczasowa praca powoda nie budziła zastrzeżeń. Kwestia negatywnych konsekwencji wizerunkowych, jakie mógł ponieść pozwany na skutek zachowania powoda pozostaje jedynie w sferze przypuszczeń świadków – żaden z nich nie wskazał bowiem żadnych konkretnych w tym zakresie, stąd też nie zasługują one na uznanie w kontekście przydatności dowodowej.

Sąd dopuścił również dowód z zeznań stron w trybie art. 299 i 304 kpc na okoliczności treści stosunku pracy, przyczyn i trybu rozwiązania stosunku pracy i okoliczności temu towarzyszące, ograniczając w trybie art. 302 k.p.c. do strony powodowej z uwagi niestawiennictwo pozwanego, wezwanego pod rygorem pominięcia dowodu z jego wyjaśnień (k. 107-108).

Sąd uznał, iż zeznania powoda są wiarygodne i logiczne. Powód szczegółowo i wyczerpująco opisał okoliczności zdarzenia z dnia 2 lipca 2012 r. – liczbę przepracowanych godzin, kolejno wykonywane czynności związane z obsługą wodną samolotów, sposób uzupełniania raportu obsługi instalacji wodnej i przyczynę omyłkowego zaznaczenia wykonania na samolocie usługi wodnej, która w rzeczywistości nie została wykonana.

Stan faktyczny niniejszej sprawy jest bezsporny w zakresie dotyczącym treści stosunku pracy, przyczyn i trybu rozwiązania umowy o pracę oraz okolicznościom temu towarzyszącym. Spór koncentruje się wokół ustalenia czy w świetle poczynionych ustaleń faktycznych przyczyna wskazana przez pracodawcę uzasadnia rozwiązanie z powodem umowy o pracę w trybie art. 52§1 pkt 1 kp.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Roszczenie powoda W. P. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W okolicznościach niniejszej sprawy pozwany pracodawca rozwiązał z powodem W. P. umowę o pracę w trybie art. 52§1 pkt 1 kp wskazując na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków pracowniczych polegające na niewykonaniu usługi wodnej w dniu 2 lipca 2012 r. na samolocie (...), do której wykonania powód był zobowiązany oraz następcze sfałszowanie wewnętrznej dokumentacji pozwanego w postaci dokumentu „Raport - obsługa instalacji wodnej”, polegające na poświadczeniu nieprawdy w tej dokumentacji poprzez wskazanie niezgodnie z rzeczywistym stanem rzeczy, iż usługa wodna została wykonana w wyżej wymienionym samolocie.

W myśl art. 52§1 pkt 1 k.p. pracodawca może rozwiązać umowę o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w razie ciężkiego naruszenia przez pracownika podstawowych obowiązków pracowniczych. Element obiektywny winy polega na przypisaniu zachowaniu pracownika bezprawności, poprzez naruszenie obowiązujących norm prawnych lub zasad współżycia społecznego, zarówno poprzez działanie, jak i zaniechanie. Z kolei wymiar subiektywny odnosi się do świadomości pracownika, który chce swoim zachowaniem wywołać określony skutek, lub godzi się na jego wywołanie, albo przewidując, że swoim zachowaniem może naruszyć obowiązujące przepisy bezpodstawnie, przypuszcza, iż tego uniknie, bądź też nie przewiduje takiej możliwości, chociaż powinien lub mógł ją przewidzieć. Ze względu na fakt, że ustawodawca nie wprowadza w tej materii żadnych podziałów, uprawniona jawi się konstatacja, że w art. 52§1 k.p. chodzi zarówno o winę umyślną, jak i nieumyślną. Przy czym warto podkreślić, iż jej zakres ulega kwantyfikacji poprzez faktor ciężkości naruszenia obowiązków pracowniczych. W tym kontekście na aprobatę zasługuje pogląd sformułowany w wyroku SN z dnia 11 września 2001 r. (sygn. I PK 634/00), zgodnie z którym w pojęciu ciężkiego naruszenia podstawowych obowiązków mieści się wina umyślna oraz rażące niedbalstwo - rodzaj winy nieumyślnej, której nasilenie wyraża się w całkowitym ignorowaniu przez pracownika następstw swojego działania, chociaż rodzaj wykonywanych obowiązków lub zajmowane stanowisko nakazują szczególną ostrożność i przezorność w działaniu. Dlatego też sama bezprawność zachowania nie uzasadnia rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia w trybie art. 52§1 pkt 1 kp, jeżeli stosunek psychiczny pracownika do skutków postępowania określony jego świadomością nie wskazuje ani na winę umyślną, ani na rażące niedbalstwo. Należy bowiem mieć na uwadze, że rozwiązanie umowy o pracę bez wypowiedzenia jest nadzwyczajnym sposobem ustania umowy o pracę. Stąd też zwykle zaniedbania pracownika nie mogą być oceniane jako naruszenie podstawowych obowiązków w rozumieniu art. 52 kp (wyrok SN z 9 grudnia 1976 r., I PRN 111/76; wyrok SN z 7 lutego 2008 r., II PK 162/07).

W niniejszej sprawie poza sporem pozostaje okoliczność, iż powód nie wykonał ciążącego nań obowiązku polegającego na wykonaniu obsługi wodnej samolotu (...), zaś w raporcie obsługi instalacji wodnej zakreślił ją jako wykonaną. Powyższe ustalenia nie były kwestionowane przez powoda na żadnym etapie postępowania. Bez wątpienia również czynności te należały do katalogu podstawowych obowiązków pracowniczych powoda. Zważyć jednak należy, że zarówno doktryna jak i orzecznictwo stoją na stanowisku, iż zwolnienie dyscyplinarne jest zasadne i możliwe wówczas, gdy oprócz spełnienia przesłanek przewidzianych w art. 52§1 pkt 1 kp zachowanie pracownika stanowi zagrożenie dla interesów pracodawcy (wyrok SN z 25 stycznia 2005 r., I PK 153/04, MoPr 2005, Nr 7, s. 170). Przyczynami rozwiązania umowy o pracę na podstawie art. 52§1 pkt 1 mogą być zatem szczególnego rodzaju **zawinione** uchybienia pracownicze, które spowodowały zagrożenie interesów lub istotną szkodę w mieniu pracodawcy (wyrok SN z 23 września 1997 r., I PKN 274/97, OSNAPiUS 1998, Nr 13, poz. 396).

W ocenie Sądu powyższe okoliczności nie zaistniały w niniejszej sprawie. W szczególności pozwany nie wykazał w toku postępowania, że poniósł jakąkolwiek szkodę majątkową w związku z niewykonaniem obsługi wodnej samolotu. Rejs do S. odbył się zgodnie z planem, nie zgłoszono żadnej skargi co do zaopatrzenia w wodę spożywczą na pokładzie samolotu, nie wykazano również jakiegokolwiek uszczerbku na wizerunku pozwanej spółki na tle sytuacji zaistniałej w dacie 2 lipca 2012r.

Stan faktyczny niniejszej sprawy nie tylko nie pozwala przypisać powodowi winy umyślnej czy rażącego niedbalstwa, ale wskazuje wręcz, iż pracodawca niejako współprzyczynił się do zaistniałego zdarzenia. W szczególności należy

podkreślić, że powód pracował fizycznie ponad 12 godzin, przy czym o konieczności stawienia się w pracy o 2.00 w nocy w celu zastąpienia nieobecnego pracownika, zamiast – jak zazwyczaj o 6.00 rano - poinformowano go wieczorem poprzedniego dnia ok. 21.00. Ponadto przez pierwsze cztery godziny (od 2.00 do 6.00 w nocy) powód pracował sam, choć zwyczajowo czynności związane z obsługą wodną samolotów wykonywane są przez dwóch pracowników. Tym samym w ocenie Sądu argumentacja powoda, iż niewykonanie obsługi wodnej samolotu lecącego do S. i wpisanie jej do raportu jako zrealizowanej nastąpiła na skutek pomyłki wywołanej przemęczeniem, zasługuje na uznanie. Na korzyść powoda przemawia również fakt, iż jego dotychczasowa praca i stosunek do obowiązków nie budziły jakichkolwiek zastrzeżeń ze strony pracodawcy.

Sąd nie neguje uprawnienia pracodawcy do pociągnięcia pracownika do odpowiedzialności za niewykonanie ciężących nań obowiązków, czy wpisanie nieprawdziwej informacji do raportu. Jednakże w świetle poczynionych ustaleń faktycznych należałoby zważyć, czy zasadnym nie byłoby zastosowanie odpowiedzialności porządkowej unormowanej w Rozdziale VI Kodeksu pracy. W ocenie Sądu bowiem pociągnięcie pracownika do odpowiedzialności porządkowej - jako jednego z rodzajów zobowiązaniowej odpowiedzialności pracownika za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązania, byłoby adekwatną i dostatecznie dotkliwą karą w zaistniałym stanie faktycznym.

Reasumując, z uwagi na brak możliwości przypisania zachowaniu powoda dopuszczenia się rażącego niedbalstwa przy wykonywaniu obowiązków oraz niewykazaniu przez pracodawcę rzeczywistych szkód poniesionych w majątku spółki, Sąd orzekł jak w pkt 1 sentencji.

Art. 98§3 kpc w zw. z art. 99 kpc stanowi, iż do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata (radcę prawnego) zalicza się wynagrodzenie, jednak nie wyższe niż stawki opłat określone w odrębnych przepisach i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony.

Powód był reprezentowany przez ustanowionego z wyboru profesjonalnego pełnomocnika w osobie radcy prawnego, ponosząc koszt wynagrodzenia pełnomocnika, oraz wniósł o zasądzenie od pozwanego na swą rzecz zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

O kosztach zastępstwa procesowego Sąd orzekł na podstawie §11 ust. 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. z 2002 r. Nr 163, póź. 1349).

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, na podstawie art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz. U. 2010, Nr 90, poz. 594 ze zm.), Sąd nakazał pobrać od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 1.919,00 zł (pkt 3 wyroku) tytułem opłaty stosunkowej od pozwu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji.